॥ अथ तृतीयो ऽध्यायः ॥

शुक उवाच ॥ एवमेतन्निगदितं पृष्टवान् यद्भवान् मम ।
नृणां यन्म्रियमाणानां मनुष्येषु मनीषिणां ॥ १ ॥
ब्रह्मवर्चसकामस्तु यजेत ब्रह्मणः पतिं ।
इन्द्रमिन्द्रियकामस्तु प्रजाकामः प्रजापतीन् ॥ २ ॥
देवीं मायां तु श्रीकामस्तेजस्कामो विभावसुं ।
वसुकामो वसून् रुद्रान् वीर्यकामो ऽथ वीर्यवान् ॥ ३ ॥
अन्नाद्यकामस्त्वदितिं स्वर्गकामो ऽदितेः सुतान् ।
विश्वान् देवान् राज्यकामः साध्यान् संसाधको विशां ॥ ४ ॥
आयुष्कामो ऽश्विनौ देवौ पुष्टिकाम इलां यजेत् ।
प्रतिष्ठाकामः पुरुषो रोदसी लोकमातरौ ॥ ५ ॥
रूपाभिकामो गन्धर्वान् स्त्रीकामो ऽप्सरउर्वशीं ।
आधिपत्यकामः सर्वेषां यजेत परमेष्ठिनं ॥ ६ ॥ *
यज्ञं यजेद्यशस्कामः कोषकामः प्रचेतसं ।
विद्याकामस्तु गिरिशं दांपत्यार्थ उमां सतीं ॥ ७ ॥
धर्मार्थ उत्तमश्लोकं तन्तुं तन्वन् पितॄन् यजेत् ।
रक्षाकामः पुण्यजनानोजस्कामो मरुद्गणान् ॥ ८ ॥
राज्यकामो मनून् देवान् निर्ऋतिं त्वभिचरन् यजेत् । *
कामकामो यजेत् सोममकामः पुरुषं परं ॥ ९ ॥